

Persconferentie in de Speelzaal van de Traberhof

Bruno Gröning, 31.8.1949

Verwijzing

Dit is een afschrift van de stenografische notulen van de persconferentie, die Bruno Gröning gehouden heeft op 31 augustus 1949, in de Speelzaal van de Traberhof bij Rosenheim. De schrijfwijze werd aangepast conform de regels van de actuele spelling.

Opnames van Bruno Grönings voordrachten, origineel gesproken, zijn verkrijgbaar op CD, en kunnen via het bijgaande internet adres besteld worden:

www.bruno-groening-stiftung.org

Persconferentie in de Speelzaal van de Traberhof

Bruno Gröning, 31 augustus 1949, 's middags.

Herr Hülsmann spreekt inleidende woorden, dat de heer Gröning de gehele pers bij elkaar heeft geroepen, om een heldere lijn te bereiken voor de toekomst, en alle verdraaiingen en valse meldingen te vermijden. Dan spreekt:

Dr. Trampler: Dames en heren! Ik wil slechts enkele woorden wijden aan de kwestie die het publiek hier met name de afgelopen dagen heeft bewogen, namelijk de verklaring van het Beierse ministerie van Binnenlandse Zaken over de heer Gröning. Nadat gisteren een verklaring van het ministerie van Binnenlandse Zaken was gepubliceerd, die in brede kringen werd geïnterpreteerd alsof het niet precies de bedoeling was om de genezingsactiviteit van de heer Gröning te verbieden, maar om deze te belemmeren, ging ik naar de heer Schwalber, staatssecretaris, omdat ik zelf zaterdag een genezing had meegemaakt die niet voor mogelijk werd gehouden, en vroeg hem om mij zo mogelijk een interpretatie van dit schrijven te geven.

Ik wil zeggen, dat de onrust, die is ontstaan bij de bevolking, overbodig is. Ik kan enkel bevestigen, dat ik bij staatssecretaris Schwalber, en de overige heren van het ministerie van binnenlandse zaken, waar ik mee sprak, die openheid heb gevonden, het buitengewone van dit geval te rechtvaardigen. Aan de andere kant is het begrijpelijkerwijze moeilijk, gelet op de nu eenmaal bestaande wettelijke voorschriften, een regeling te treffen, die de wet van de natuurgeneeskunde overtreft. Staatssecretaris Schwalber heeft mij voor mijn krant een interview inzake deze kwestie gegeven, waaruit blijkt, dat niet aan een verbod gedacht wordt, maar dat aan bepaalde wettelijke voorwaarden voldaan moet worden. U zult, wanneer u dit standpunt leest, de indruk hebben, dat waarschijnlijk de moeilijkheden, die zich hier hebben voorgedaan, overbrugd worden, en hopelijk zeer spoedig. Men verwacht bij het ministerie van binnenlandse zaken, na dit standpunt, dat de wettelijke aanvraag, voor de vergunning van de praktijk natuurgeneeskunde, aangevraagd kan worden. Maar men zou mogen aannemen, dat in het uitzonderlijke geval, na talrijke genezingen, de verre omweg van maandenlang bezoek in ziekenhuizen etc. niet gedaan hoeft te worden, maar dat het voldoende is als er klinisch voor onderzochte en klinisch na onderzochte gevallen van daadwerkelijke genezingen aan deze aanvraag worden toegevoegd.

Persconferentie in de Speelzaal van de Traberhof

Bruno Gröning, 31.8.1949

Ik heb geen moment, op geen enkele wijze eraan getwijfeld, dat het gemakkelijk zou worden, niet enkele, maar honderden gevallen te overleggen, hoewel ontzettend velen, die hier van de heer Gröning een genezing hebben ervaren, hem niet eens met naam bekend zijn, en misschien zelfs ook niet later een klinische beoordeling ingezonden hebben.

In ieder geval geloof ik, te kunnen garanderen, dat de zaken in het Beierse ministerie van binnenlandse zaken loyaal en fair onderzocht worden en dat hopelijk op deze manier de moeilijkheden weldra overbrugd worden.

Overigens liet ik er geen twijfel over bestaan dat ik zonder instructies naar de heer Schwalber, de staatssecretaris, was gegaan. Deze dingen zijn niet van tevoren tussen ons besproken, maar ik ging naar hem toe in de overtuiging dat ik een kracht had gevoeld die we volgens mij alleen met respect kunnen behandelen en die veel groter is dan alles wat we tot nu toe hebben gekend, en het was alleen uit deze persoonlijke overtuiging dat ik mijn getuigenis moest afleggen. Ik spreek hier niet namens een commissie, maar alleen omdat het interview vandaag nog maar net is uitgekomen.

Dr. Zetti: Als ik hier als arts sta, komt dat vooral omdat er de laatste tijd heel vaak meningsverschillen zijn ontstaan, vooral uit een bepaalde kring van artsen die de heer Gröning hebben aangevallen. Mijn mening is - en ik heb mezelf er vaak van overtuigd - dat de gevallen die hier genezen zijn, door geen enkele arts genezen hadden kunnen worden. De wetenschap heeft bepaalde grenzen, waar de artsen niet onderuit komen. De heer Gröning heeft hier gevallen genezen, die door ons onmogelijk genezen konden worden. Ik kan het daarom ook niet begrijpen, dat het de heer Gröning werd opgedrongen, om eerst ergens in klinieken een cursus te volgen, om überhaupt te mogen genezen. Wat willen wij de heer Gröning leren? Laten wij ons dit zelf eens afvragen. Deze gave, die de heer Gröning bezit, mogen wij hem nooit verbieden, onmogelijk. Wij hebben de heer Gröning zelfs nodig, wij kunnen zelfs nog van de heer Gröning leren, en al mijn collega's zullen zeker in de loop van de tijd bijdraaien en zullen zien dat wij artsen nog heel veel van de heer Gröning kunnen leren, en moeten leren, en in het belang van de mensheid te werken en de armen hulp te kunnen bieden. Het gaat er niet om hoe de zieken genezen worden, maar dat ze genezen worden en dat verlichting en verlossing van hun ergste nood, van hun ergste lijden, naar hen wordt gebracht. Ik spreek hier zelf als dokter van een grote praktijk in München. Toen ik hier naartoe kwam, heb ik het diverse patiënten gezegd. Allemaal zeiden ze: breng Gröning toch eens mee! Dat is toch ook een teken, dat ook vanuit het volk, speciaal ook vanuit de patiënten, de wens bestaat, dat Gröning geneest en hulp brengt, die wij niet kunnen brengen.

Ikzelf ben blij dat deze kring vandaag bijeen is gekomen om het publiek te informeren dat wat Gröning doet echt van blijvende aard is en dat er gevallen zijn genezen die, zoals ik mij zelf heb overtuigd, niet van een andere kant konden worden genezen. Ik denk dat het feit dat we in God geloven iets is dat niet echt thuishoort in het Ministerie van Volksgezondheid. Deze zaak moet echt vanuit een hoger perspectief worden bekeken en ik hoop dat deze kring vandaag ertoe zal bijdragen dat Gröning in de toekomst niet meer gedwarsboomd zal worden, maar dat hij eindelijk toestemming krijgt om de armste mensen te helpen.

Persconferentie in de Speelzaal van de Traberhof

Bruno Gröning, 31.8.1949

Dr.Rödel¹: Dames en heren! Een advocaat heeft op zich weinig te maken met deze zaak. Maar het doel van de vergadering van vandaag is toch om aan het grote publiek uit te leggen waarom ze uiteindelijk niet zonder Gröning kunnen. Ik volgde graag de oproep om hier te komen en na met eigen ogen te hebben gezien wat Gröning doet, stemde ik er graag mee in om al mijn energie te steken in een zaak die echt de moeite waard is om mij te verbinden.

Het publiek zal door de laatste publicaties misschien verontrust zijn, en wel misschien daarover verontrust, omdat men de indruk zou kunnen krijgen, dat misschien door persberichten, publicaties van ministeries en andere autoriteiten niet zozeer alleen het werk van de heer Gröning alleen tegengehouden zou kunnen worden, maar dat de heer Gröning uiteindelijk de lust zou kunnen vergaan om hier bij ons in Beieren te werken en de mensen te helpen.

Ik bedoel en zeg dit nu niet als jurist, maar als mens, dat we toch het standpunt moeten innemen, dat we iedereen graag in ons midden hebben, die bereid is om andere mensen te helpen en dat we, als we goede mensen zijn, de plicht hebben om iemand die andere mensen wil helpen, om hem op zijn beurt zelf te helpen en om de moeilijkheden van zijn pad te verwijderen, die mogelijk zijn manier van werken en zijn vermogen om te werken in de weg zouden kunnen staan. Ik kan mij niet aan de indruk onttrekken dat het verzet dat op dit moment misschien nog tegen de heer Gröning bestaat, misschien in de beginfase, ertoe zou kunnen leiden - als wij hem niet onmiddellijk met alle middelen teruggooien - dat Gröning alle wil om hier te werken verliest en dat hij ons uiteindelijk verlaat, en ons verlaat, omdat de paragrafen onder bepaalde omstandigheden zijn werkmethoden en de hulp die hij ons wil geven, misschien willen verhinderen.

U zou zeker een slechte dienst bewijzen aan de hele bevolking en vooral aan de zieke mensen, die tot nu toe geen genezing hebben gevonden door middel van normale medische hulp, als u de activiteit van de heer Gröning niet in het licht zou brengen waarin hij die wil hebben gebracht. Hij wil, zoals ik hem heb begrepen, op geen enkele manier concurreren met artsen. Hij wil daar helpen, waar anderen hebben gefaald, waar je mensen hebt opgegeven, bij wijze van spreken. En ik geloof, om terug te keren naar de wet, dat het niemand verboden moet worden om te helpen waar anderen al gezegd hebben: "Ik kan niet helpen." En als we zeggen: "Alstublieft, help deze persoon die niet meer geholpen kan worden", dan geloof ik dat er geen recht kan zijn om de heer Gröning te verbieden dit te doen.

Ik denk dat we ook de wettelijke bepalingen zullen vinden om de heer Gröning te laten werken. En ik ben van mening dat geen enkele wet het helpen van mensen kan verbieden. Ik was blij te horen dat de mening van het ministerie van Binnenlandse Zaken, de staatssecretaris, ook in dezelfde richting gaat en dat hij uiteindelijk alleen maar van ons vraagt om bepaalde formele wegen te bewandelen. We zijn bereid om deze weg te bewandelen als er geen voorwaarden aan ons worden gesteld waaraan we niet kunnen voldoen. We kunnen niet verwachten dat de heer Gröning als niet-medische arts misschien een half jaar lang een ambulance in een kliniek heen en weer duwt, alleen maar om de formaliteiten af te ronden.

Het is onze taak en onze plicht om de heer Gröning te steunen en hem vrij te houden van al deze zaken, dat wil zeggen om dit werk op zich te nemen, zodat hij ongehinderd zijn werk kan doen en zijn kracht, die geacht wordt andere mensen te helpen, niet hoeft te verspillen om een gevecht met de autoriteiten aan te gaan. Het is dit werk dat we willen doen, en ik sta in dit opzicht graag aan zijn zijde. En als u ons wilt helpen, dan wil ik u vandaag al heel erg bedanken.

¹ Andreas Rödel was destijds de advocaat van Bruno Gröning.

Persconferentie in de Speelzaal van de Traberhof

Bruno Gröning, 31.8.1949

Bruno Gröning: Dames en heren! Ik begroet jullie van harte en heet jullie welkom. Ik heb jullie hierheen geroepen, omdat er tot nu toe aan de kant van de pers grote meningsverschillen heersen. Niemand weet het precies of schrijft het precies, of heeft helemaal niet het voornemen gehad, de waarheid te schrijven. Ik zeg jullie dat jullie er veel toe bijdragen, de mensen te helpen en aan de andere kant de mensen te schaden. Te helpen in die zin, dat u de waarheid schrijft, namelijk alles schrijven, hetgeen u te zien of te horen krijgt. Maar omgekeerd kunnen jullie mensen schaden, waar de genezing reeds een feit is. Indien deze personen, afzonderlijk, in een keer iets in menige krant lezen, immens smerige zaken, dan zullen ze bij zichzelf zeggen: "Voor wie ben ik gevallen; is dit een charlatan of iets dergelijks? Ik ben aan een oplichter vervallen; ik ben helemaal niet genezen, neen, ik kan niet genezen zijn!" En zulke personen raken in nieuw mentaal leed, waar geen ander persoon hen ooit uithalen kan.

Jullie hebben uit de mond van de Dr. Zetti gehoord, dat er veel gebeurd is, en dat artsen inderdaad niet in staat zijn, alle mensen of helemaal geen mensen van hun leed vrij te maken. Ik wil helemaal niets, maar in plaats van deze woorden liever daden laten zien.

In het begin heb ik al gevraagd: laat deze zieke mensen, die jullie niet meer kunnen helpen, die jullie reeds hebben afgeschreven, aan mij over. Juist hier zijn het steeds deze personen geweest, die daadwerkelijk het eerst de genezing kregen. Anders is het, waar mensen zich daadwerkelijk op artsen verlaten hebben. Zij kunnen daar wat mij betreft, ook gerust verder naar toe gaan, ik wil niemand in de weg staan. Ik heb deze woorden gebruikt, ik wil "niemand de boterham afnemen". Neen, ik doe er zelfs een schepje bovenop. Aan de andere kant heb ik steeds weer gezegd, dat 70.000 artsen nog veel te weinig zijn, om alle mensen gezond te zien. Ze moeten allemaal helpen, ook jullie van de kant van de pers, door de waarheid te schrijven. En hoe we dit werkelijk tot stand kunnen brengen, dat kunnen wij na afloop nader bekijken.

Je kunt kijken waar je wilt, aan de ene kant hoor je goede dingen en aan de andere kant hoor je slechte dingen, en het is altijd zo geweest dat het hier de pers was. Daarom, beste aanwezigen, wil ik niet boos op jullie worden, ik wil niets slechts, ik wil alleen het goede; ik wil met jullie samenwerken in de beste verstandhouding, want ik weet dat jullie daar allemaal een bijdrage aan kunnen leveren.

Het is nu eenmaal geen menselijke, maar een zuivere goddelijke kracht, waarmee ik leef en ook zal sterven.

Mijn opdracht, mijn doel stijgt er boven uit, mensen te helpen, mensen te genezen. Ik vraag niet naar religie en natie. Voor mij is ieder mens gelijk, die op weg is, het geloof weer op te pakken of die het geloof in God weer in zich heeft. Die zal hulp krijgen. Diegene die zich hier tegen verzet, die zal deze hulp nooit krijgen. Er zijn mensen, die het niet kunnen begrijpen, gewoon uit domheid, maar het kan ook zo zijn, dat zij dit niet opnemen kunnen, of dat zij aan het smerige leven de voorkeur geven. Deze mensen veracht ik, veracht ik net zo lang, tot dat zij de weg, de weg naar God weer gevonden hebben. En daarom moet het zo zijn, dat wij van mens tot mens spreken kunnen en ieder mens de waarheid vertellen.

Jullie zien hier, waar ik ook ben, ik ben nu van zondag tot vannacht onderweg geweest. Waar wij ook naar toe gingen, reden, stonden, overal mensen, die hulp en genezing zochten aan de lopende band. Het doet mij tot in mijn ziel pijn, als ik dan steeds weer het woordje: verbod! voor me zie. Hoe ik me voelde en gevoeld heb, hoef ik u niet te zeggen. Dit kunnen alleen mijn beste medewerkers begrijpen.

Jullie hoeven niet naar me toe te komen en bewijzen te vragen, dat heb ik niet nodig, dat hoef ik niet. Die zitten reeds in de genezing. Ik denk er ook niet aan om in de wetenschap of de geneeskunde te gaan en getest te worden.

Persconferentie in de Speelzaal van de Traberhof

Bruno Gröning, 31.8.1949

Ik heb geen middel onbeproefd gelaten om mensen te helpen op welke manier dan ook. In het begin sprak ik met drie professoren in Herford en vroeg hen om begrip, om mensen te helpen en om mensen te genezen. Het is alleen mogelijk om samen te werken en niet tegen elkaar.

En zo heb ik mij voorgenomen, dat ik enkele artsen aan mijn kant neem, zodat zij het vooronderzoek van de medische kant doen. Ook dit werd afgewezen. Waarom? Omdat men heel openlijk dacht, dat ik een persoon was, die op deze manier geld wilde verdienen en deze mensen de boterham wil afnemen.

Dit is niet het geval. Qua geld was ik een arm mens en zo wil ik ook blijven. Maar mijn kracht, dit wil zeggen deze gave, zoals ik ze bezit, wil ik niet verliezen. Alles wil ik verliezen, ook het laatste hemd, maar deze gave, dit weten en dit vermogen moet iedereen krijgen, voor zover hij zichzelf onder de mensen rekent.

Ik heb niets nagelaten, door mezelf aan te geven aan de wetenschap en geneeskunde in Heidelberg. Daar is zoveel gebeurd, dat de artsen moesten zeggen: "Wij zijn helemaal ondersteboven!" Ik heb niets nagelaten, om alle problemen uit de weg te ruimen. Dit moet ophouden, en daarom heb ik mij vast voorgenomen om in Beieren voor de allerlaatste keer: Is de weg vrij, om mensen te helpen en te genezen, dan blijf ik voorlopig in Duitsland. Indien niet, dan verdwijn ik zo snel mogelijk. Ik heb gezegd, ik vraag niet naar religie, niet naar natie, ieder mens is gelijk, en daarom – ik kan niet zonder werk zijn - ik kan het niet om steeds maar opnieuw te zien, dat ik mensen aan het lijntje moet houden, dag in dag uit. Wachten jullie maar op de dag, wachten jullie maar op dat uur, dat het woord "verbod" wordt weggenomen, en dat ik u daadwerkelijk mag helpen. – Ondanks verbod, ondanks strikte verboden, zijn veel genezingen uitgevoerd, zonder dat ik van genezing heb gesproken. Het is inderdaad zo, dat personen, die in mijn buurt zijn en die het waard zijn geholpen te worden, de hulp dan reeds ontvangen. Er is al heel veel gebeurd, veel meer, dan een mens maar kan denken. Indien ik jullie hierover alles zou vertellen, zouden jullie vandaag niet in staat zijn, dit alles op te nemen. Daarom vraag ik jullie, datgene te gebruiken, datgene dat jullie toevallig aan feiten en berichten van mij ontvangen. Bovendien bent u er vrij in, om deze zieken te onderzoeken, over alles onderzoek te doen, niet, om het te onderdrukken, neen, integendeel, om opheldering te geven aan alle mensen.

En daarom heb ik besloten om nu samen te werken met de pers, de radio en de film, om de mensheid een goede opleiding te geven over hoe ze zich moeten gedragen en waar het om gaat. Het gaat er niet om dat mensen geloven dat als ze veel geld hebben, ze hun gezondheid kunnen kopen. Neen! Tot de dag van vandaag, heb ik geen geld aangenomen.

Als jullie het leuk vinden, komen jullie maar allemaal in mijn nabijheid en sla mij gade, waar ik van leef. Ik krijg zo veel aangeboden, waar ik ook heen ga. Ik hoef geen geld noch iets anders. Ik kom overal, als ik dat wil. Maar ik weiger dit. Menigeen vraagt het zich af: onmogelijk te leven, zonder eten en zonder te slapen. Of dit mogelijk is en in hoeverre, kunnen de heer en mevrouw Hülsmann jullie bevestigen. Beiden hebben zich ook toegewijd, door hun zaak, hun huis en al hun bezittingen achter te laten.

Men spreekt van een medium. Wat dit is, zal jullie bekend zijn. Ik wist het tot nu toe niet. Ik ben niet belezen en ook niet door mensen geïnformeerd, ik ging mijn eigen weg. Van een medium is hier geen sprake. Voor het woord "medium" zou daadwerkelijk een ander woord gevonden moeten worden. Een medium is wanneer ik een persoon in een trance toestand zou brengen. Neen, mijn gave is anders van aard, het is een kracht, zoals jullie als mens nog nooit hebben meegemaakt. En juist daarom, omdat jullie allemaal onwetend waren, maar niet onwetend moeten blijven, wil ik jullie overtuigen. Niet hier ter plaatse, maar van tijd tot tijd.

Persconferentie in de Speelzaal van de Traberhof

Bruno Gröning, 31.8.1949

Ik help en genees alle mensen. Blinden zien, invaliden kunnen weer lopen. Zo zou ik jullie vandaag al honderden voormalige blinden kunnen opsommen, invaliden, verlamde mensen, die gedurende tientallen jaren niet konden lopen, die vandaag de dag weer lopen kunnen. Haal mij een persoon, die eveneens in staat is, iets dergelijks te doen, zoals ik het reeds heb gedaan.

Ik ben tot veel, veel meer, in staat, maar ik wil jullie eigenlijk niet te veel geven, anders zou het straks onduidelijk zijn.

Diagnose stellen: Ik gebruikte het woord "diagnose", waar ik eigenlijk geen recht toe had. Ik ben geen arts, en ook geen wonderdokter. Ik ben de kleine Gröning en blijf dit ook. Diagnose stellen: ik wil jullie enkel laten weten, dat ik de persoon niet voor me hoeft te hebben, om een dergelijke diagnose te stellen. De een na de ander kan komen om hulp te vragen voor zijn familieleden, bekenden of bloedverwanten, waar hij zich ook maar bevindt. Ik vraag niet naar naam, land of plaats, ik vraag niet naar de ziekte. Neen, ik wil niets weten, ik wil onwetend gelaten worden. En toch stel ik bij iedere afzonderlijke persoon de juiste diagnose, of de persoon bij me is of niet, of ik weet wie hij is of niet. De ene diagnose klopt precies zoals de andere, en bovendien kan ik de personen tevens zeggen, wat zij er voor een leven op na hielden, wat zijn neigingen zijn, dus met alles erop en eraan, (analyse heet dat volgens mij.) Verleden, heden en ook de toekomst. Ik ben ook in staat, personen die reeds honderden jaren dood zijn, nauwkeurig na te gaan, waaraan ze zijn overleden, voor zover een kroniek aanwezig is. Ook ben ik in staat, jullie vandaag reeds te zeggen, wat morgen en overmorgen gaat gebeuren.

De genezing als zodanig is het minste, en het gemakkelijkste voor me, en wel vijf procent van mijn weten en kunnen. Vandaag zeg ik tegen de zieken: jullie hebben deze of gene ziekte gehad. En precies zo is het afgelopen. Als de kleine Gröning verdwijnt, of verdwijnen moet, dan kunnen jullie achteraf zeggen: "Wij hadden Gröning."

Schneider Mosel, München: Gisteren avond laat werd ik tot de heer Gröning geroepen, hij had een kostuum bij me besteld. Ik maakte van de gelegenheid gebruik, om navraag te doen over mijn kind. Ik wilde hem van alles vertellen, maar hij antwoordde: "Zeg me alsjeblieft helemaal niets, ik zal de diagnose van je zoon, stellen, vanaf zijn geboorte. 'En toen verklaarde de heer Gröning mij, hoe het kind geboren is, wat het heeft meegebracht, en hoe het vandaag de dag nog lijdt, op welke plekken het kind steeds met de hand aait, wat dat is. En hij heeft me beloofd, dat hij voorbij zou komen en de jongen zou genezen.

Toen zei hij: "Jullie hebben toch een familielid, ver, heel ver hier vandaan." Ik zei: "Ja, mijn broer, die is nog in Russische gevangenschap." Gröning: "Dat wil ik helemaal niet weten, ik wil enkel zijn diagnose stellen. Hij heeft al van kinds af aan steeds maagpijn en sterke hoofdpijn. Aan het linker oog ziet hij slecht.

Klopt helemaal. Verder zei Gröning tegen me: "U zelf bent er ook slecht aan toe. U hebt gigantische hart klachten, tevens hart verlammingen. " *[sic!]*

Dit klopt. In 1942 ben ik twee maanden lang (elke tweede dag) met strophantin-sputen behandeld, daarna in 1944 drie maanden lang iedere dag een spuit. Bovendien leed ik aan kolossale ademnood. (Sputen door hoofdarts Dr.X.) Gröning gaf mij een zilverpapier in de hand en wees de trap naar boven te lopen. Ik liep snel naar boven, tot helemaal boven, en voelde niets. Ik was meteen perplex. Nog een beetje hartkloppingen, die in een oogwenk ook verdwenen waren. Daarna ben ik vervuld van blijdschap de trap naar boven en naar beneden gelopen, meerdere keren en ik voelde geen klachten. Hartpijn, hartkloppen, alles was volledig weg. Momenteel ben ik volledig vrij van mijn ziekte en vraag de heer Gröning, dat dit mijn zoon ook mag meemaken.

Persconferentie in de Speelzaal van de Traberhof

Bruno Gröning, 31.8.1949

Bruno Gröning: *(terugblik naar artikel "Gröning bij koffie en gebak")*

Hetgeen de kleine Gröning doet en laat, krijgen jullie aan de lopende band te horen, en mochten jullie er meer over willen horen, dan ben ik altijd omgeven door mensen, die mij kunnen gadeslaan.

Wat dit artikel betreft, "Gröning in een bar", ik zeg jullie dat de heer Harwart mij uitgenodigd heeft. De heer Harwart, die niet alleen mij, maar ook de zieken tegemoetkomt, doordat hij zijn ruimten ter beschikking stelt aan alle personen die hulp zoeken. En ik zou een schofft zijn, om aan de uitnodiging in zijn huis, waarin zich tevens een bar bevindt, geen gehoor te geven. Hoe ik mij daar gedragen heb, heeft iedereen kunnen zien.

Hiervan heb ik ook twee opnames laten maken, zodat deze niet vervormd kunnen worden. Het is vuil, dat men zoiets schrijft en de mensen, die hulp zoeken, worden misleid, door alles in een slecht daglicht te plaatsen.

Ik zeg jullie, dat ik het momenteel niet meer durf, als ik bij mensen kom, om iets te eten wat ik krijg aangeboden. Vroeger at ik heel graag taart, maar sinds in Hamburg een journalist heeft gedurfd dit stukje over mij uit te dragen in de openbaarheid, heb ik geen trek meer.

Ik kan net zo leven als jullie, ik wil me niet van jullie onderscheiden. Maar zonder dat kan ik ook leven. En taart staat me in deze tijd tot hier. Ik mag helemaal niets meer doen en laten. Ik doe alleen maar goeds voor de mensheid, en toch wordt mij alles kwalijk genomen. Er staat al een groot artikel in de krant, als ik van een ziek kind een stuk taart krijg aangeboden.

Het is niet juist, dat jullie je hiermee bezig houden. Ik wil ook een keer een beetje gaan wandelen. Dit mag ik niet meer. Ik ben ondanks mijn goedheid een gevangen mens, een mens die zijn vrijheid is afgenomen en van niets meer kan genieten, omdat hij overal wordt omsingeld door mensen. Iedereen heeft hulp nodig, iedereen heeft genezing nodig. Ik neem het jullie ook niet kwalijk. Ik leef voor de mensheid, om de mensen te helpen en om hen te genezen.

Weiland² *(eerst blind, genezen in Heidelberg, sprak over zijn genezing en diverse andere genezingen (genezingen op afstand), die hij heeft beleefd.)*

Dr.Rödel: De heer Gröning heeft ook mij verzocht, jullie heel kort mijn huidige ervaringen te beschrijven. Een geval, dat ik met eigen ogen zag:

Er zit een patiënte, die blijkbaar aan duizelingen lijdt, een stijve hals heeft, en niet rechtop kan staan, en als ze loopt, heeft ze duidelijk evenwichtsstoornis. Deze patiënte zit voor mij, en naast haar zit de heer Gröning. De heer Gröning spreekt met haar, praat dan met ons over van alles en nog wat. Een kwartiertje later komt een secretaresse met een blok en zegt nu tegen de betreffende patiënt exact, welke pijn ze heeft, op welke plaatsen, kort en bondig een heel ziektebeeld, zoals we ze normaal gesproken in twee of drie dagen verblijf in een ziekenhuis krijgen.

Ik vroeg de heer Gröning: Hoe komt deze secretaresse, die in de ruimte hiernaast zat, aan deze anamnese!

Gedurende ons gesprek met de heer Gröning, had hij blijkbaar gelijktijdig gedichteerd, echter alleen in de geest, zonder dat hij in de andere ruimte bij de secretaresse zat.

² Zie hieromtrent tevens het bericht in de Revue, Nr.32 van 18.9.1949. "De heer Weiland kan weer zien."
https://www.bruno-groening-stiftung.org/images/stories/bgs-media/pdf/zeitschriften/1949-09-18_revue_text.pdf

Persconferentie in de Speelzaal van de Traberhof

Bruno Gröning, 31.8.1949

Hij heeft een anamnese gedictieerd, met nauwkeurige vermelding van de plaatsen op het lichaam, de pijnen etc., ondanks dat deze zieke niet had gezegd, wat er met haar aan de hand was, maar heel stil daar had gezeten. En het klopte feilloos, hetgeen in deze anamnese ter sprake werd gebracht.

Ik heb de heer Gröning gevraagd: Hoe is het mogelijk? Ik kan dit met mijn verstand niet zonder meer verklaren. Wel kan ik jullie zeggen, dat ik aan deze zaak heb deel genomen en in feite tegen mijn wil moest vaststellen, dat Gröning vrijwel in staat is, tegenover een persoon, die niets over zijn ziekte vertelt, exact vast te stellen, wat er aan de hand is. Wij allemaal, ook wij leken, staan op het standpunt, dat men een persoon dan pas kan helpen, als men weet, waar de bron, de haard van het onheil zit, die verwijderd dient te worden. Gröning heeft in dit opzicht daadwerkelijk het vermogen, dit alles daadwerkelijk vast te stellen. De zieke heeft bij elke zin van deze diagnose op afstand bevestigd: Ja, precies zo is het, werkelijk, al deze gegevens komen volkomen overeen met de werkelijkheid.

Gröning heeft inderdaad vaardigheden, die wij normaal niet bezitten, die wellicht ook een normale arts, die ijverig heeft gestudeerd, niet bezit. Hij kan blijkbaar conclusies trekken, die slechts op grond van een bepaalde gave, die in hem zit, mogelijk zijn. Ik heb dan ook gezien, dat na deze conclusies deze zieke daadwerkelijk meteen een herstel voelde. Met eigen ogen heb ik gezien, dat zij op stond, heen en weer gelopen is, en zei: "Ik kan het niet geloven, ik kan lopen, ik heb geen duizelingen, ik ben in orde!"

Ik zeg dat, zodat jullie zien, dat ook iemand, die enigszins sceptisch tegenover de heer Gröning stond, zich laat overhalen en inziet, dat de heer Gröning gaven heeft, die werkelijk geëigend zijn, om anderen te helpen. En ik zou u willen vragen, maakt u van deze man geen wonderdokter, die doden doet herrijzen. Maar stuur de zieken naar hem toe, die hij wel kan helpen, en ik geloof, dat er zieken zijn, die vooral in zich zelf de kracht moeten vinden, om hun ziekte weg te nemen en met hulp van Gröning deze kracht herwinnen.

Bruno Gröning: : Hier werd de wens uitgesproken, ik moest toch, om beter te kunnen overtuigen, hier genezingen voltrekken. Ik ben blij, dat dit punt werd aangekaart. Hierop mijn antwoord:

Ik zeg jullie, dat ik het niet nodig acht, het ook nooit nodig heb gevonden, voor personen, die overtuigd willen worden, deze wens te vervullen. Ik zeg jullie, dat ik mij verplicht voel, mensen te helpen, en te genezen. In deze hulp en genezing liggen de bewijzen. Nogmaals zeg ik: Wie wantrouwt, hoeft niet naar me toe te komen. En gezien jullie allemaal van de pers zijn, willen jullie overtuigd worden. En daarom heb ik reeds gezegd, onderzoek de genezingen. Ik geef geen bewijzen, en dat kunnen jullie niet aanvaarden. De mens heeft helemaal niet het recht, te vragen of bewijzen van mij te verlangen. Helpen en genezen – iedereen, maar bewijzen niemand.....

Aansluitend schetst Dr.Zetti meerdere door hem ervaren genezingen op afstand, van zijn patiënten, die gezond werden (zonder erbij aanwezig te zijn), terwijl Dr. Zetti met Gröning sprak.

Bruno Gröning: Zodat het niet in vergetelheid raakt: Ik had zojuist het woordje "medium" aangekaart. Deze uitdrukking is onjuist, hier zou een bijzonder woord gevonden moeten worden (voor mijn part "Grönium") Het woord medium wil ik in geen enkele krant meer lezen.

Aansluitend berichten van genezingen, en daarna spreekt Gröning weer:

"Gröning fauteuil", zoals men zojuist zei: Veel mensen hebben geprobeerd om genezing te vinden in deze fauteuil, veel mensen hebben het ontvangen. Mijn laatste woorden, toen ik

Persconferentie in de Speelzaal van de Traberhof

Bruno Gröning, 31.8.1949

Herford verliet, waren: "Deze twee stoelen genezen zodra iemand genezing nodig heeft. Maar ik wil u vragen er geen gebruik van te maken en niet naar Herford te gaan. Ik laat deze stoelen hier brengen. Je gaat er een paar minuten in zitten en wat er moet gebeuren zal gebeuren.

De mensen zeggen altijd: "Mijnheer Gröning, ik dank u!" Ik wil geen dank. Veel dank zijn jullie alleen God verschuldigd. Jullie hele leven lang.

Ik las in een krant, dat men op het station in München, zogenaamde "Gröning-kogels" verkoopt op de zwarte markt. Ik vraag jullie om in jullie krant te publiceren, dat deze kogels niets goeds kunnen brengen. Omdat men zaken wil doen met deze kogel, is het een duivels werk, en dit duivelse werk kan een mens nooit iets goeds brengen. Als iemand een kogel krijgt, dan kan hij die alleen maar uit mijn hand ontvangen en niet anders. Ik heb nog meer van die dingen. Maar deze kogel is juist nu hier in München zover gekomen, dat mensen niets nalaten, er geld mee te verdienen. Ik doe alles voor niets, ik verlang van geen mens ook maar iets. Hetgeen ik verlang, dat is alleen het geloof, het geloof in God, die ieder mens zijn hele leven lang moet dragen. Dan is hulp niet ver weg, dan gaat hij haar tegemoet, en daardoor heeft hij alles.

Ik laat enige van deze kogeltjes komen, maar alsjeblieft, maak er geen ruzie om. Een klein aantal kan ik jullie geven. Zo gauw jullie deze kogeltjes hebben gekregen, houden jullie dan jullie lichaam in de gaten, en kijk wat gebeurt. Denk niet aan jullie lijden, aan jullie ziekte, maar stellen jullie je slechts een vraag: "Wat gebeurt er in mijn lichaam? En dat is alles. En bij wie de hulp is vastgesteld, die moet God daarvoor danken, en niet de kleine Gröning. Ik ben niets, God is alles.

Mijn taken zijn, mensen te helpen, en te genezen, niet met de mond, maar met daden. Derhalve heb ik mij veroorloofd, om hier in München een advocaat in de arm te nemen, die mijn en jullie rechten gaat verdedigen, maar jullie ook informatie kan geven.

Zelf heb ik tot nu toe geen vragen beantwoord. Ik denk er nog steeds niet aan, een persoon, die iets van mij verlangt, dat zo maar te geven. Ik heb zelfs het recht niet, maar iemand anders heeft het ook niet. Ik neem immers deze kracht niet van de mensen, maar het is eigenlijk een regelrechte goddelijke kracht. Ik ben verder ook niet ondergeschikt aan een menselijke wet, mijn wet blijft het zuiver goddelijke.

En daarom heb ik een advocaat genomen, die jullie allemaal als mens tegemoet treedt, dit wil zeggen, dat hij jullie rechten en wensen vervult.

Als er vragen worden gesteld, zal ik deze af en toe beantwoorden, voor zover ik het wenselijk acht.

Wanneer jullie met de wens hier naar toe zijn gekomen, niet alleen maar voor jullie krant te schrijven, maar ook om gelijktijdig jullie kwalen te laten weghalen, zo zal jullie die hulp ook al ten deel vallen.

Om aan jullie wensen te voldoen, sta ik jullie enkele vragen toe. Maar ik attendeer er jullie nogmaals op, dat ik niet al jullie vragen ga beantwoorden.

Vraag: Hoe moet ik uw kogel behandelen?

Bruno Gröning: De kogel dien je in je rechter hand te houden. Nooit door iemand anders laten aanraken! De kogel is een deel van mij, uit mijn hand, dat jullie gezondheid over brengt, of in gezondheid voorziet. Thuis op de stoel gebeurt ook hetzelfde: rug vrij, handen op je bovenbenen, de kogel in de rechter hand. Denk hierbij niet aan jullie lijden, maar stel je alleen maar die ene vraag: "Wat is er gaande in mijn lichaam?"

Persconferentie in de Speelzaal van de Traberhof

Bruno Gröning, 31.8.1949

Vraag: En wanneer de kogel voor iemand anders bestemd is?

Bruno: Dan is deze voor iemand anders bestemd.

Vraag: En als het kind de kogel niet nemen wil?

Bruno: Ouders of andere familieleden moeten dan de kogel bij het kind in het bed leggen.

Kirmeyer: (*spreekt, zonder gevraagd te zijn:*) Wat tot nog toe in de krant niet naar voren is gekomen, is namelijk dat onze Bruno Gröning steeds benadrukt, "alleen door de kracht van God", en dat mis ik in de pers. Alleen maar sensatie, dit kan zo niet verder. We staan in het ongewisse: hier geloof, en daar ongeloof. Hier gezondheid, hier ziekte. Als we in drie jaar de golf van geloof, waarvoor de heer Gröning ons de hulp geeft, niet naar boven brengen, dan gaan we ten onder, en dan is het ook terecht, dat wij ons er eindelijk aan herinneren, dat we een christelijk volk zijn. Waar blijven de christelijke daden? Als een christelijke broeder, zoals Gröning ons die hulp aanbiedt, en christelijke mensen verbieden die hulp, wat zou Christus dan doen? Het is dezelfde situatie! Christus keerde terug naar de Hemel.

Wij eenvoudige staatsburgers zijn niet meer bereid, een regering te erkennen, die niet de geboden van Christus eerbiedigt. Wij willen als Christenen leven en als Christenen werken.

(*De pers protesteert*)

Het komt in de krant niet tevoorschijn, en ik zeg, dat de pers als taak heeft, de waarheid te spreken. De pers heeft tot taak te vertellen, dat Gröning in Gods naam handelt.

Bruno Gröning: Ik dank u voor uw woorden, ze zijn me uit het hart gegrepen. Ik weet, ik had veel, veel meer moeten zeggen, maar jammer genoeg ontbreekt de tijd, om hier nog veel ophef over te maken. Maar ik hoop, dat jullie uit mijn weinige woorden begrepen hebben, waar ik voor sta, om de mensheid te helpen en ze te genezen.

Ik zei dat de pers hier erg belangrijk is, dat ze niet is weg te denken. Ik weet, dat men mij in Beieren het meest heeft gesteund, ondanks het ontstaan van een kleine warboel aan de andere kant. Maar het blijft mijn wens, om met iedereen in complete harmonie samen te werken. Ik blijf de gewone en eenvoudige Gröning. Maar aan de andere kant ben ik toch trots, trots daarop, dat ik tot op de dag van vandaag mijn grootste aartsvijand steeds het allerbeste gewent heb. Niet kwaad met kwaad vergelden. Als de ene slecht is, dan moet de ander hem goed tegemoet komen. Ik geef geen aandacht aan ongelovige mensen, maar aan de andere kant toch, door te zeggen, zolang hij niet tot het besef is gekomen, dat deze kwestie toch iets anders is, dan dat hij gedacht had, laat ik hem niet aan de kant staan. Maar wanneer hem het voelen in hart en ziel duidelijk wordt, "ik heb toch veel kwaad gedaan", dan heeft hij al veel gewonnen.

Aanvullende vraag: Denkt u, dat u op het toppunt van uw kracht bent gekomen?

Bruno Gröning: Daarover geef ik geen informatie.

Vraag: Een groot deel van de bevolking is de mening toegedaan, dat de ziektes na een bepaalde tijd opnieuw uitbreken.

Bruno Gröning: Dat komt daardoor, bijvoorbeeld zoals in Westfalen, dat mensen, die op de goede weg naar gezondheid waren, weer afvallig werden, doordat enkele kranten zich weer permitteerden, smerige dingen te schrijven, die zij niet konden verantwoorden. Ik wil dit niet controleren, vandaag wil ik eindelijk een dikke streep trekken en alle personen van de pers

Persconferentie in de Speelzaal van de Traberhof

Bruno Gröning, 31.8.1949

vragen, om vanaf nu de waarheid te schrijven. Want wanneer de zieke iets dergelijks te lezen krijgt, moet hij terugvallen, door te zeggen: "Voor wie ben ik gevallen, een bedrieger, hij heeft me immers bedrogen, want hij heeft me niet genezen!" Hij vervalt weer in een psychisch lijden en krijgt daadwerkelijk zijn lijden weer terug. Hier ligt aan de kant van de pers de verantwoordelijkheid!

Astrologen, helderzienden, kaartleggers proberen voorspellingen te onthullen. (Ik lees die blaadjes niet.) En ze schrijven, hij leeft zo en nog maar zo lang, hem zal dit of dat overkomen. Ik zeg, een grotere onzin kunnen jullie niet schrijven, en dat is ook uitgekomen. Dit is eenmalig. Ik heb geen menselijke leer aangenomen, ik ben niet belezen, dit wil zeggen, datgene wat mensen ooit geschreven hebben, dat ik dat bijvoorbeeld opgenomen heb en hier nu mee wil werken, neen. Ik ben alleen als eenling, als zonderling door het leven gegaan en heb geen menselijke leer aangenomen.

Vraag: Welke religieuze instelling hebt u?

1. **Bruno Gröning:** Ik vraag niemand naar religie en natie. Jullie zijn allemaal mensen, allemaal kinderen van God. Ik ben wel als katholiek gedoopt en verloochen mijn katholieke geloof niet. Maar daarom zeg ik niet, diegene die protestant is, of iemand die tot een sekte behoort, die zet ik aan de kant. Neen, dat gaat niet. Ik heb een sterk geloof in God, volgens Hem heb ik geleefd, van Hem heb ik de gave, en met Hem zal ik verder leven, met Hem alleen ben ik in staat, om mensen te helpen. Om mensen te genezen. Ook de dieren. Alles wat de natuur bezit, en alles wat God ons schenkt, ben ik in staat te helpen en te genezen.

Vraag: Kunt u bepaalde soorten ziekten noemen, die door u zijn genezen?

Bruno Gröning: Neen.

Vraag: Organische ziekten?

Bruno Gröning: Dat laat ik aan u zelf over, en u zult bij de individuele zieke persoon kunnen constateren, dat zij een aandoening hebben gehad.

Vraag: Werd u zich op een dag plotseling bewust van uw gave tot genezing?

Bruno Gröning: Dat gaat te ver. Om hier op alle fronten informatie over te geven, zou te ver voeren. Er zijn reeds brochures.

Bron:
Archief Bruno Gröning Stichting